

KWIECIEŃ 2018. KONFERENCJA: LITURGIA

1. **Liturgia – to publiczna służba Bogu**, oddawanie chwały Bogu przez lud Boży, czyli Kościół. Jest szczytem i źródłem życia Kościoła. Eucharystia jest *per exelance* liturgią; mówimy *liturgia eucharystyczna*. Ale inne sakramenty – jak chrzest, bierzmowanie, sakrament pokuty, małżeństwa... dokonują się w sposób liturgiczny, są liturgią, nawet spowiedź. Niedawno mieliśmy na wtorkowym spotkaniu nabożeństwo liturgiczne sakramentu pojednania, i to była liturgia. Zawsze jednak w centrum jest Eucharystia. Jest również *Liturgia Godzin*, czyli tzw. Breviarz. Znany nam jako Jutrznia rano odmawiana na rekolekcjach, Nieszpory to modlitwa wieczorna, Kompleta to modlitwa przed snem. Liturgia ma uprzywilejowane miejsce w życiu Kościoła, jest to oddawanie chwały Bogu przez cały Kościół posługując się przygotowanymi wcześniej modlitwami; mamy księgi liturgiczne, takie np. jak mszał, lekcjonarz, ewangeliarz, rytuały do sprawowania sakramentu chrztu, bierzmowania, pokuty, małżeństwa, sakramentu chorych. Modlitwa liturgiczna ma określoną strukturę, tym różni się od modlitwy charyzmatycznej, spontanicznej, że tu posługujemy się tekstami wcześniej przygotowanymi i zatwierdzonymi przez Stolicę Apostolską. W liturgii występują pewne symbole i znaki, które oznaczają rzeczywistość niewidzialną, nadprzyrodzoną, samego Boga - w Eucharystii ważnym znakiem jest ołtarz i krzyż na ołtarzu, jak również ambona, z której głosi się Słowo Boże. W liturgii posługujemy się szatami, specjalnym strojem jak alba, ornat, są również naczynia liturgiczne, którymi posługujemy się podczas Mszy. Wszystko to ukazuje nam rzeczywistość nadprzyrodzoną i niewidzialną dla naszych zmysłów i całą akcja liturgiczna, która ma pewien porządek ukazuje nam jak Bóg działa w historii naszego życia i w jaki sposób dokonuje się nasze zbawienie. W centrum liturgii jest Eucharystia, czyli ofiara Jezusa Chrystusa, aby w niej owocnie uczestniczyć trzeba mieć rozbudzoną wiarę, czyli najpierw jest ewangelizacja. Słowo Boże prowadzi do spotkania z Jezusem, którego uznajemy za Pana i Zbawiciela. Dalej prosimy aby oczyścił nasze serca z grzechów w sakramencie pokuty stajemy przed Panem jako grzesznicy, Pan uwalnia nas i oczyszcza i dopiero wtedy w pełni i owocnie możemy uczestniczyć w liturgii eucharystycznej. Pełne uczestnictwo wyraża się w otwartym słuchaniu Słowa Bożego – jest to stół Słowa i stół Eucharystii, czyli ołtarz, czyli karmimy się ciałem Pana Jezusa w Komunii Św. i to jest szczyt. Wszystkie nasze modlitwy osobiste i wspólnotowe mają swój szczyt w Eucharystii. Eucharystia jest Golgotą, czyli ofiarą Jezusa Chrystusa, ofiarą miłości, ofiarą nowego przymierza. To Jezus przychodzi do nas, jest z nami najpierw w zgromadzeniu uczniów – *Gdzie dwaj, albo trzech gromadzą się w Imię moje, tam Ja jestem pośród nich*. Jest z nami jako Słowo – gdy czyta się Pismo Święte Pan mówi do nas. Jest w konsekracji, gdy za sprawą Ducha Świętego chleb i wino przeistaczają się w Ciało i Krew Chrystusa, jest w nas przez Komunię Świętą, gdy karmimy się Ciałem Pana Jezusa, On przychodzi do nas jako pokarm duchowy. Eucharystia jest więc wieczerzą paschy, ucztą duchową, gdzie karmimy się miłością Boga. Pascha, czyli przejście. Dokonuje się tu nasze przejście ze śmierci do życia, z ciemności do królestwa

światłą. To wszystko dokonuje w nas Duch Święty, który zstępuje na nas w Eucharystii, tu otrzymujemy jego moc i miłość, aby żyć nowym życiem, żyć miłością, być świadkiem Jezusa – i misjonarzem, przewycięzać słabość. W Eucharystii składamy na ołtarzu krzyża nasze życie – pracę, cierpienie, troski, słabości i upadki – oddajemy samych siebie i nam bliskich. Modlimy się za świat o przemianę świata, o zwycięstwo miłości. Eucharystia to Góra Tabor – góra Bożej chwały i objawienia się Jezusa takim, jakim jest dla nas. Piotr powiedział – *Panie, dobrze, że tu jesteśmy*. Tak, dobrze jest gdy jesteśmy na Eucharystii. Są tacy wśród nas, którzy codziennie są na Mszy Świętej i dobrze, bardzo dobrze. Zachęcam wszystkich do takiej praktyki. Są i tacy, którzy angażują się w Eucharystię – posługują, czytają Słowo Boże, śpiewają psalm responsoryjny, animują śpiew, są w scholii albo posługują przy ołtarzu – dobrze tak jest i zachęcam wszystkich. Ale są też i tacy, którzy sięgają po brewiarz, czyli liturgię godzin, można znaleźć to w internecie w specjalnej aplikacji i modlą się jutrznią, godziną czytań, nieszporami czy kompleta i dobrze jest tak się modlić. Piękno liturgii w szczególny sposób okazuje się w zgromadzeniu liturgicznym sprawowanym w Rzymie lub w katedrach diecezjalnych. Można uczestniczyć posługując się przekazem telewizyjnym. Dla chorych i starszych osób, które nie mogą dojść do kościoła to wielkie dobrodziejstwo, ale i nam zdarza się nieraz chorować, chociaż starzy jeszcze nie jesteśmy. Muszę tu powiedzieć, że nigdy nie może nam jakiegokolwiek spotkanie modlitewne, uwielbieniowe zdeprecjonować Eucharystii i to trzeba mieć na uwadze, że Eucharystia jest źródłem i szczytem naszego życia chrześcijańskiego. Eucharystia jest naszym obowiązkiem niedzielnym, bo niedziela, każda niedziela jest świętem zmartwychwstania i dlatego kościół gromadzi się we wspólnocie i śpiewa wielkie dziękczynienie, wielbiąc Boga i dziękuje za zbawienie, za Jezusa. Zawiniona nieobecność na Eucharystii niedzielnej jest grzechem ciężkim. Są jednak ludzie, którzy chodzą na Eucharystię nie tyle z obowiązku, ale z głębokiej potrzeby i konieczności. I to jest dobry znak, że ich wiara rozwija się, a nawet potrafią chodzić w tygodniu na Mszę Świętą, nie wyobrażają sobie dnia bez Mszy Świętej i jest to możliwe. Ale są też tacy katolicy, którzy nie chodzą na Mszę Świętą, zdarza im się to dwa razy do roku na pasterkę i rezurekcję. Chyba że ktoś im umrze i pójda na pogrzeb z Mszą Świętą, albo mają wesele, więc wybiorą się na ślub do kościoła. Mamy takich katolików, którzy owszem lubią przychodzić do kościoła, ale wtedy kiedy się w nim nic nie dzieje. Posiedzą sobie, o czymś pomyślą, pacierz zmówią i mówią że tłum ludzi w kościele ich denerwuje, dlatego wolą być sami. Eucharystię trzeba odkryć, żeby nie traktować jej jako rytualne nabożeństwo nudne i smutne. Spotkałem się ze świadectwami osób, które będąc katolikami nie chodziły na Msze i przy jakiejś okoliczności w jakiś szczególny sposób doświadczyły głębokiego spotkania z Jezusem i od tego momentu ich stosunek do Eucharystii zmienił się diametralnie. Eucharystia to coś bardzo osobistego – tu spotykasz Boga – Jezusa, który kocha Ciebie i oddaje się Tobie, ale Eucharystia to także wydarzenie wspólnotowe. Jesteśmy tu razem wokół ołtarza, jest Jezus, słyszymy Jego Słowo do nas skierowane, widzimy Chleb i Wino, które stają się Ciałem i Krwią Jezusa – Duch Święty przemienia, konsekruje, ale Duch Święty także na nas zstępuje i

nas przemienia. Porządek Eucharystii, gesty, słowa, nasze zachowanie wyraża to, że spotykamy Niewidzialnego Boga, są widzialne znaki i jakie to ważne, abyśmy prawidłowo odczytywali te znaki, rozumieli i byli otwarci na obecność Niewidzialnego Boga. Duch Święty, który zstępuje na Chleb i Wino zstępuje także na nas i tworzy z nas Kościół.

Jeszcze o adoracji czyli modlitwie cichej przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. To nie jest modlitwa liturgiczna. Jest to modlitwa obecności przed obliczem Pana, który stał się CHLEBEM. Cicha modlitwa patrzenia – TO JEST PAN. Tu nie trzeba mówić – żadnych litanii, śpiewów, cisza i spojrzenie – TO JEST PAN.

Bardzo zachęcam was do takiej modlitwy – wydłużonej, nie wiem ile wytrzymasz. To nie takie proste. W Kaniach w nocy adorujemy godzinę. Można coś usłyszeć. Dobrze jest raz w tygodniu taką adorację, chyba że częściej... To chyba koniec. Chwała Ojcu...

Lektura:

Katechizm Kościoła Katolickiego: część 2 Celebracja misterium chrześcijańskiego 1066-1690

Kard. Joseph Ratzinger – Duch liturgii wyd. Christianitas

Ojciec Święty Franciszek – Cud Eucharystii

Jean Corbon – Liturgia źródło wody życia - w drodze

Salvatore Tumino. Jezus uzdrawia twoje serce – od smutku do radości. Wydawnictwo Homo Dei. *Można kupić we wspólnocie – wszyscy powinni przeczytać*

Drogowskaz :

Liturgia szczególnie eucharystyczna jest uprzywilejowanym miejscem spotkania z Chrystusem w Duchu Świętym, znakiem objawiającym i urzeczywistniającym tajemnicę Kościoła-wspólnoty oraz źródłem i szczytem jego życia – dlatego chcę zawsze jak najpełniej w niej uczestniczyć i w ten sposób z całym Kościołem oddawać Bogu chwałę.

PLAN SPOTKANIA

1. UWIELBIENIE

Modlitwa do Ducha Świętego – Dotknij Panie moich oczu...

Ps 145

Pieśń: Godzien, o godzien nasz Bóg...

Modlitwa w językach, uwielbienie spontaniczne

Pieśń: Hosanna...

Słowo: Kol 3,1-4

Pieśń: Jezus zwyciężył, to wykonało się...

2. DZIELENIE

Co Jezus zrobił dla mnie, co ja dla Jezusa? (20 min.)

Pieśń: Łaską jesteśmy zbawieni...

3. SŁOWO BOŻE i KONFERENCJA:

Słowo: Kol 3,1-4

Konferencja ks. Romana (wysłuchać nagrania)

4. POGŁĘBIENIE:

1. Eucharystia w twoim życiu... twoje przeżycia, odkrycia...

2. Liturgia godzin – czy kiedyś próbowałaś?

3. Możesz dać świadectwo o sakramencie pokuty...

4. Czy chodzisz na adoracje – dlaczego?

5. DZIĘKCZYNIENIE I PROŚBY

Pieśń: Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie...

Modlitwa dziękczynna spontaniczna wokół treści konferencji:

Pieśń: Niech nas ogarnie łaska Panie Twa...

prośby spontanicznie wg rozeznania serca...

modlitwa wstawiennicza za osoby o Ducha Świętego – w kręgu po prawej

Jezu, jedyny pasterzu Twojej owczarni...

OJCZE NASZ i benedykcja...

OGŁOSZENIA:

W pierwszej połowie maja w grupkach parafialnych na terenie parafii przy kapliczce, gdzieś w podwórku zorganizujemy majówkę i zaprosimy sąsiadów z podwórka - pobliskich domów. Będzie to ewangelizacja podwórkowa pod płaszczem Maryi.